

Hele, at Enhvers Jord fik en saadan Anvendelse, at den kunde producere det meest Mulige. Man har sagt, at en stor Deel af de Jorder, hvorpaa der staaer Skov, er Hvedejorder, og at Jorder, der anvendes til at producere god Hvede, give større Udbytte end de, der producere Træ. Dette er utvivlsomt rigtigt; der udfordres ikke stor Indsigt i Nationaloeconomi for at indsee dette. Men ved Siden deraf troer jeg, det er ligesaa uomtvisteligt, at der mange Steder staaer store Skove paa Jorder, hvor det ingenlunde i en længere Fremtid vilde være en Binding for Landet, om de vege Pladsen for den Dyrkning, som derefter kunde blive disse Jorder til Deel. Jeg troer, der er mange Steder, hvor der staaer store Skove paa Jorder af en saadan Bestaafenhed, at det netop for det Almindelige, netop for Staten, er bedst, at Skovene bevares der. Men Lovudkastet vil jo ikke alene hæve Skovtvingen paa Hvedejorder; tværtimod, det hæver den jo ganske i Almindelighed. Man kan vistnok sige, at det vilde være bedre, om Skovene tildeels bleve flyttede fra de Steder, hvor de nu findes, over til andre, men saa sikkert som dette er, og saa vist som det er, at det ogsaa i klimatisk Henseende kunde være bedre, om Skovene vare anderledes fordeelte over Landet, end de ere, saa klart forekommer det mig at være, at det vistnok vilde være saare lidet heldigt for Landet, ogsaa i klimatisk Henseende, om Skovene aldeles forsvandt. Jeg troer dog, det maa erkjendes, at flere Skove findes i Egne, hvor det var meget ønskeligt, at de maatte forblive; og dersom man altsaa ikke drifter sig til at gaae saa vidt, at man vil sige, at den Fordeel, som vindes ved, at de saakaldte Hvedejorder befries for Skov, er saa stor og overveidende, at man aldeles kan lukke Øiet for det Tab, som kan opstaae ved, at Skovene maaffee ogsaa forsvandt paa Sand- og Grusjorder, at Landet maaffee bliver aldeles skovløst, hvilket kunde medføre store Ulemper i klimatisk Henseende, troer jeg ikke, man kan berolige sig ved Lovudkastet, saaledes som det foreligger. I ethvert Fald er det klart nok, at Lovudkastets Forfatter ingenlunde er gaaet ud fra, at det i og for sig maa ansees for ligegyldigt, om det vil føre til en stor Ode-

læggelse af Skovene her i Landet. Det er indtalt i Lovudkastets Motiver; at det kan forudsæes, at Sagen vil vække Betænkelse hos Mange, fordi Landets Skovareal i det Hele taget ikke er stort, og fordi Skovene, foruden deres Hovedbestemmelse, at afgive Træ til Brændsel og andet Brug, øve en gavnlig Indflydelse navnlig ved at mildne Klimaet og give Rø for Vinden. Men hertil føies, at Ministeriet desuagtet har bestemt sig til at betræde den angivne Vej, fordi det har den Overbeviisning, at Lovudkastets Gjennemførelse ikke vil formindste, men derimod forsøge Skovarealet. Et andet Sted i Motiverne er det udtalt, hvad ogsaa den ærede Minister under Forhandlingen her har gjentaget, at Hensigten ikke egentlig er en Formindstelse af Skovbestanden, men snarere, under muligt Bibeholdelse af denne, en Forsøgelse af Skovarealet ved at virke hen til, at Skovene flyttes fra de gode til de mindre gode Jorder, fra de Steder, hvor de ere af mindre Betydning i klimatisk Henseende, hen til Egne, hvor de ville være af væsentlig Betydning i sidstnævnte Henseende, eller, for at udtrykke mig kort, at Skovene flyttes fra Øst til Vest. Det Grundlag, hvorpaa Lovudkastet er bygget, er altsaa det, at man anseer det for farligt, hvis Skovbestanden i en væsentlig Grad skulde formindstes, at man snarere vil en Forsøgelse end en Formindstelse af det hele Skovareal. Opgaven er saaledes, uden at udsætte Skovene for væsentlig Odelæggelse, at flytte dem fra de gode til de mindre gode Jorder, fra Øst til Vest; Spørgsmaalet bliver altsaa, om dette kan opnaaes gennem dette Lovforslag. Ganske vist troer jeg, at den ene Deel af Hensigten med det, nemlig at faae Skovene flyttede fra Hvedejorderne, vil blive opfyldt; thi man vil ganske sikkert kunne have større Fordeel af at dyrke Hvede paa gode Jorder end at producere Træ paa dem, hvortil desuden kommer den store jevnlige Fordeel, der kan have ved at rydde Skovene, en Fordeel, om hvis Bestaafenhed der allerede fra flere Sider er udtalt saa Meget, at jeg kan henholde mig dertil. Men Spørgsmaalet er endvidere, om man tillige vil kunne opnaae de to andre Ting, nemlig at Skovene blive staaende paa de daarlige eller